הגדה של פסח

נחל-עוז

ערב

נטה היום בא ערב
רומזים כוכבי שמים
הנה עולה הסהר
ירון לבי בדמי הליל
והד הרים לי יען.

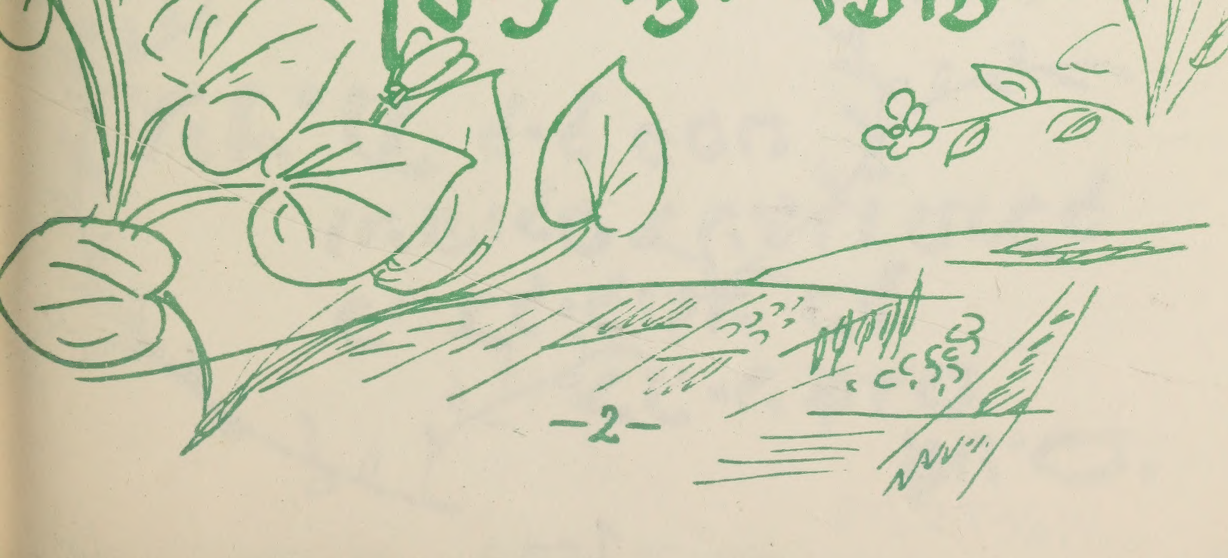
הגיע ליל פסח
כל העולם כולו אומר הלל
כי בליל זה אוצרות
טללים נפתחים

הגיע ליל פסח
והעולם בהדרו טובל
כי בליל זה כל
בני האדם
אחים.

אביב

החורף כבר חלף לו
אביב זורח שוב
ביער ובאחו
הכל פריחה
לבלוב

שפעת פרחים בגן
חזרה הופיע
כי בא הגיע
מועד ימי ניסן

גשם חלף וסתיו עבר
והכל בעיתו נוצר -
לכן לשלום גשם.
דודאים נתנו ריח בגנת דודאים -
בא בשלום טל!

טל צוה שנה טובה ומעוטרת,
פרי הארץ לגאון ולתפארת - בטל.
טל נותן עלי ארץ ברכה,
ממגד שמים שבענו ברכה - בטל.
טל יצמיח צוף הרים,
טל זמרה נגנים וקול נרים בטל
ושבע מלא אסמינו,
גן רוה שימנו - בטל

טל לברכה
לחיים ולשבע!

שירה בציבור:

מה יפית האביב
בשדה בצאתו,
הציצים יפרחו -
עלית חיים סביב,
מה יפית האביב
מה נשמח לי מאד!

שיר-השירים

אל תראני שאני שחרחרת
ששזפתני השמש
בני אמי נחרו בי
שמוני נוטרה את
הכרמים
כרמי שלי לא נטרתי.

אני חבצלת השרון
שושנת העמקים

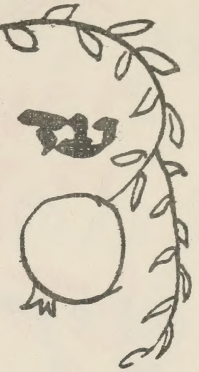
כי הנה הסתיו עבר
הגשם חלף הלך לו

הנצנים נראו בארץ
עת הזמיר הגיע
וקול התור נשמע בארצנו.

יונתי בחגוי הסלע
בסתר המדרגה
הראיני את מראיך
השמיעיני את קולך
כי קולך ערב
ומראיך נאוה.

דודי לי ואני לו
הרועה בשושנים

עד שיפוח היום ונסו הצללים
סב דמה-לך, דודי לצבי
או לעפר האילים
על הרי בתר

אנה הלך, דודך:
היפה בנשים
אנה פנה דודך:
ונבקשנו עמך,

ברח דודי ודמה-לך לצבי
או לעפר האילים
על הרי בשמים.

ובחדש האביב
בארבעה-עשר בו,
פסח הוא
זמן חרותנו:

והיה היום הזה לכם לזכרון
וחגותם אותו לדורותיכם
חוקת עולם תחוגוהו.

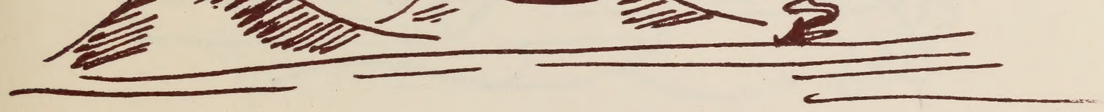

כי בעצם היום
הזה יצאו
אבותיכם
מארץ

מצרים.

שירה כללית של הציבור:

בהלל ובשירים
קדמו ליל השימורים.
כוכבים עדה רקיע,
ליל התקדש חג הופיע-
לקראתו ששים נריע-
בהלל ובשירים
זה הליל-מה נשתנה?
מה פרץ הרננה?
זה הליל של חרותנו.
זאת היא רננת גילנו.
הבה נקדם חגנו
בהלל ובשירים.

כל דכפין-ברון בואך!
כל דצריך-הן פה ביתך!
בכל כוס נוצץ היין.
בשמחה תזהר כל עין.

הא לחמא

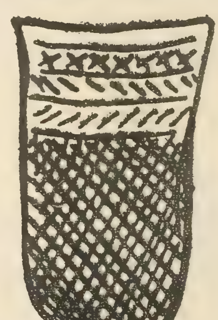
עניא די אכלו אבהתנא
בארעא דמצרים.
כל דכפין ייתי ויכול
כל דצריך ייתי ויפסח.
השתא הכא. לשנה הבאה
בארעא דישראל.
השתא עבדי.

לשנה הבאה
בני-חורין.

הננו מוכנים
ומזומנים
לקים מצות
כוס ראשונה
מארבע
כוסות

מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות

שבכל הלילות אנו אוכלים חמץ ומצה - הלילה הזה כלו מצה.

שבכל הלילות אנו אוכלים שאר ירקות - הלילה הזה כלו מרור.

שבכל הלילות אין אנו מטבילים אפילו פעם אחת - הלילה הזה שתי פעמים.

שבכל הלילות אנו אוכלים בין יושבין ובין מסובין - הלילה הזה כלנו מסובין.

קול יחיד: מה נשתנה ....

הציבור כלו: מה נשתנה הלילה הזה....

עבדים

היינו לפרעה במצרים.
ויצאנו ה' אלהינו משם ביד
חזקה ובזרוע נטויה.
ואלו לא הוציא הקדוש-ברוך
הוא את אבותינו ממצרים
הרי אנו ובנינו ובני בנינו
משועבדים היינו לפרעה
במצרים.

שירת מקהלה!

עבדים היינו
עתה בני חורין.

הציבור כולו בשירה:

עבדים היינו

עתה בני-חורין

ואפילו כולנו חכמים. כולנו נבונים. כולנו יודעים את התורה. מצוה עלינו לספר ביציאת מצרים. וכל המרבה לספר ביציאת מצרים הרי זה משובח.

כפי מקהלה: ליל שימורים הוא לה'...

מעשה ברבי אליעזר ורבי יהושע ורבי אלעזר בן עזרא ורבי עקיבא ורבי טרפון שהיו מסובין בבני ברק והיו מספרים ביציאת מצרים כל אותו הלילה. עד שבאו תלמידיהם ואמרו להם: רבותינו הגיע זמן קריאת שמע של שחרית.

כפי מקהלה: ליל שימורים הוא לה' ולכל בני ישראל לדורותם.

אמר ר' אלעזר: הרי אני כבן שבעים שנה ולא זכיתי שתאמר יציאת מצרים בלילות, עד שדרשה בן זומא, שנאמר:

למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך: ימי חייך -הימים. כל ימי חייך -הלילות.

חכם

מה הוא אומר?
מה העדות והחוקים והמשפטים
אשר צוה יי אלהינו אתכם?
ואף אתה אמור לו
כהלכות הפסח,
אין מפטירין אחר
הפסח אפיקומן.

רשע

מה הוא אומר?
מה העבודה הזאת לכם?
לכם ולא לו. לפי שהוציא את
עצמו מן הכלל, כפר בעיקר, ואף
אתה הקהה את שיניו ואמור לו:
בעבור זה עשה ה' לי
בצאתי ממצרים. לי ולא
לו. אלו היה שם לא
היה נגאל.

תם

מה הוא אומר,
מה זאת?
ואמרת אליו: בחזק יד
הוציאנו ה' ממצרים
מבית עבדים.

ושאינו יודע
לשאול

את פתח לו.

שנאמר: והגדת לבנך
ביום ההוא לאמור:
בעבור זה עשה ה'
לי בצאתי ממצרים.

וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא:

ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו מאד,

ותמלא הארץ אותם:

ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא

ידע את יוסף.

ויאמר אל עמו:

הנה בני ישראל רב ועצום ממנו: הבה

נתחכמה לו פן-ירבה והיה כי תקראנה מלחמה

ונוסף גם הוא על שונאינו ונלחם-בנו ועלה

מן הארץ:

וישימו עליו שרי מסים למען ענותו

בסבלותם - ויבן ערי מסכנות לפרעה את

פתם ואת רעמסס.

שירת מקהלה: וכאשר יענו אותו כן ירבה

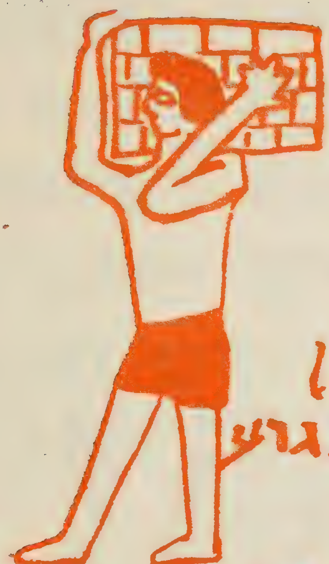
וכן יפרץ.

הציבור ימשיך: וכאשר יענו אותו כן ירבה וכן
יפרץ.

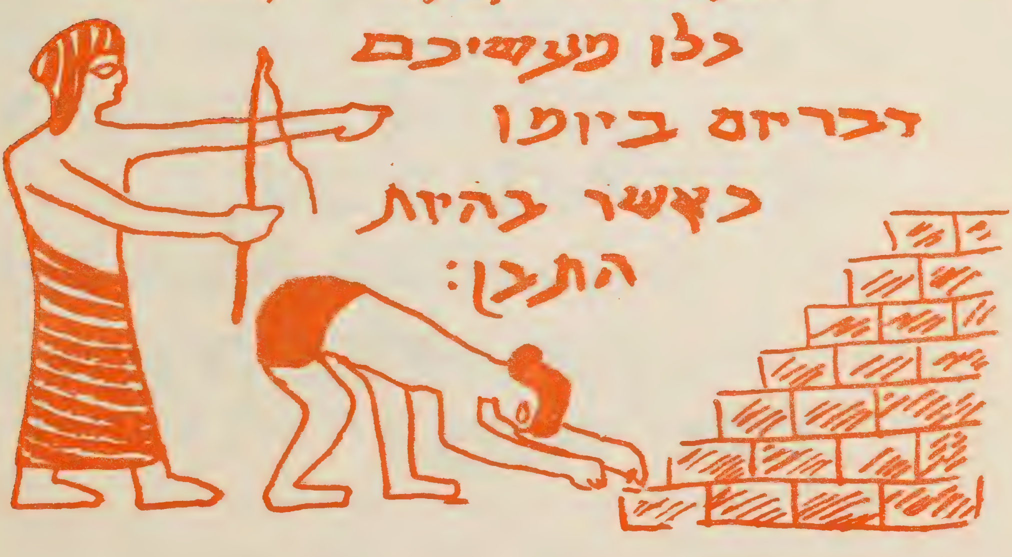
ויקצו מפני בני ישראל
ויעבידו מצרים את בני
ישראל בפרך:
וימררו את חייהם בעבודה
קשה בחמר ובלבנים ובכל
עבודה בשדה.

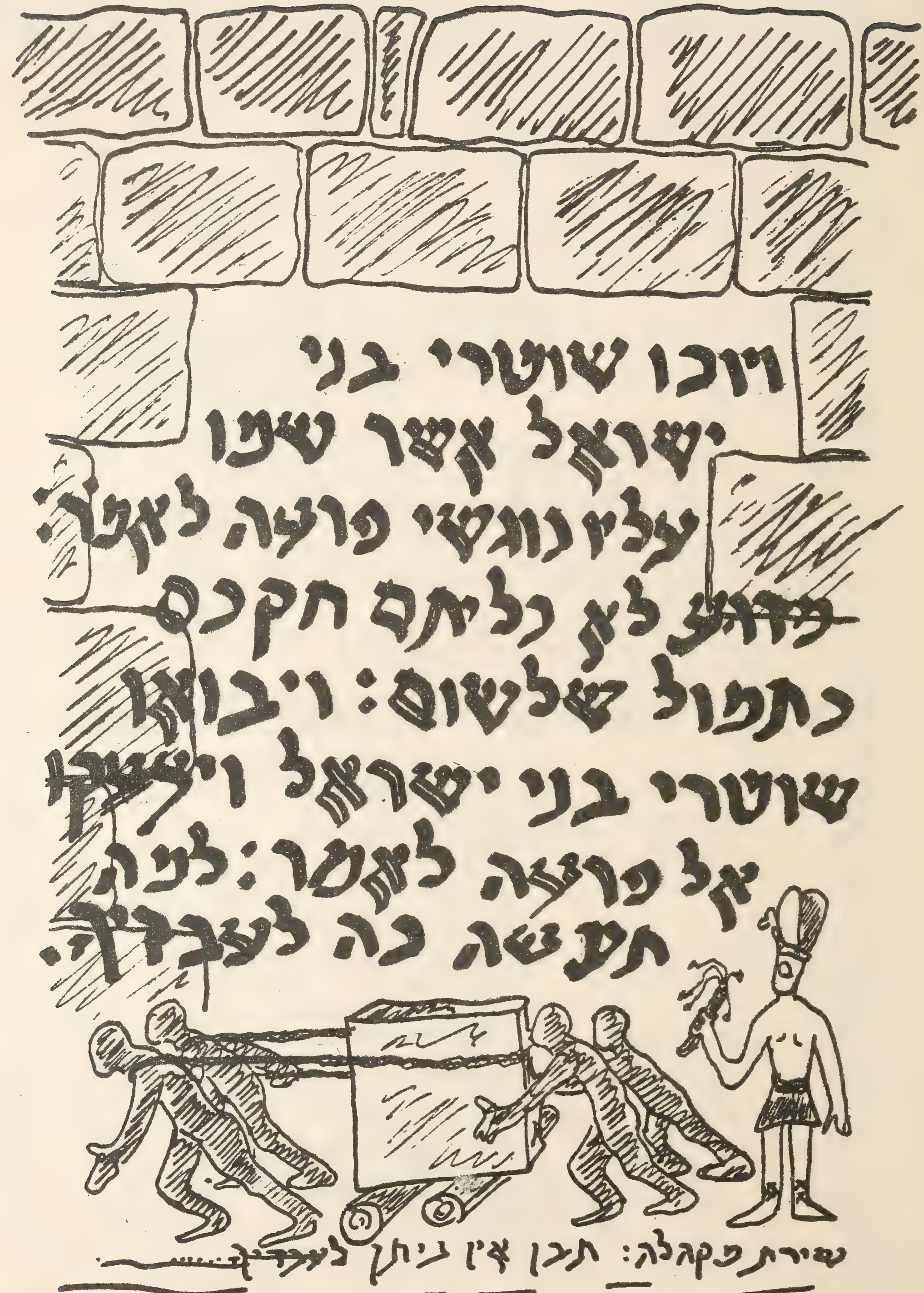

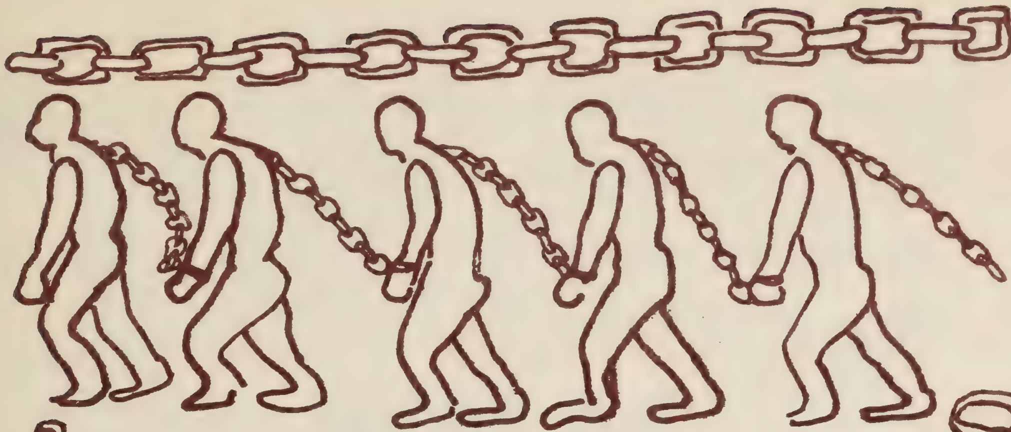
ויצו פרעה לכל עמו לאמר:
כל הבן הילוד
היאורה תשליכוהו
וכל הבת תחיון.
שירה: עבדים היינו לפרעה
במצרים.

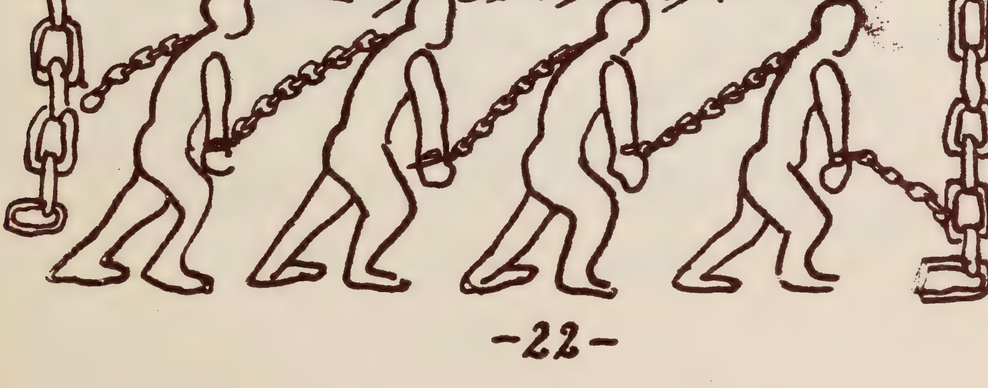
ויצו פרעה ביום
ההוא את-הנוגשים
בעם ואת שוטריו לאמר:
אינני נותן לכם תבן:
אתם לכו קחו לכם תבן
מאשר תמצאו כי אין נגרע
מעבודתכם דבר:
ויפץ העם בכל ארץ
מצרים לקושש קש לתבן.
והנוגשים אצים לאמר:
כלו מעשיכם
דבר יום ביומו
כאשר בהיות
התבן:

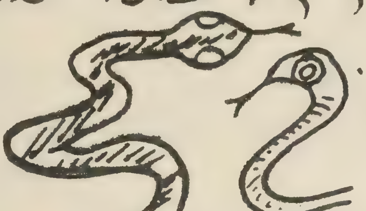
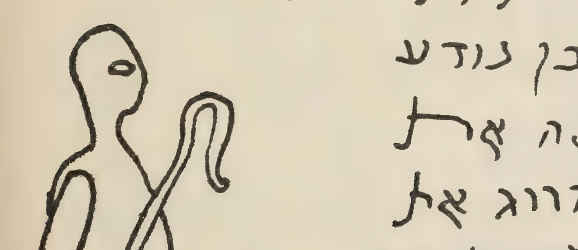

ויכו שוטרי בני
ישראל אשר שמו
עליו נוגשי פרעה לאמר:
מדוע לא כליתם חקכם
כתמול שלשום: ויבואו
שוטרי בני ישראל ויצעקו
אל פרעה לאמר: למה
תעשה כה לעבדיך:
שירת הקהלה: תבן אין ניתן לעבדיך

היו בני ישראל מקוששים את הקש
במדבר ורומסים בחמר ובקש.
רחל בת בנו של שותלח היתה
הרה ללדת ורמסה בחמר עם
עגלה. ויצא הולד ממעיה ונתערב
בתוך המלבן.
וירד מיכאל והעלהו לפני
כסא הכבוד.
באותו לילה נגזר גזר דין על
מצרים.
—עבדים היינו לפרעה במצרים:

נשא
ונלגום
כוס יין
שניה
לשחרור
ולחרות

ויהי
בימים ההם ויגדל
משה ויצא אל אחיו
וירא בסבלותם וירא איש מצרי מכה
איש עברי מאחיו.

ויפן כה וכה וירא
כי אין איש ויך את
המצרי ויטמנהו בחול: ויצא ביום השני
והנה שני אנשים עבריים נצים.
ויאמר לרשע למה תכה רעך? ויאמר:
מי שמך לאיש שר ושופט עלינו. הלהרגני
אתה אומר כאשר הרגת את המצרי.
ויירא משה, ויאמר אכן נודע
הדבר: וישמע פרעה את
הדבר הזה ויבקש להרוג את
משה. ויברח משה מפני פרעה
וישב בארץ מדין ויהי רועה
את צאן יתרו כהן מדין.

וינהג משה

את צאן יתרו המדבר
ויבא אל הר האלהים חורבה:
וירא והנה סנה בוער באש
והסנה איננו אכל:
ויאמר משה אסרה נא
ואראה את המראה הגדול הזה
ומדוע לא יבער הסנה:
ויקרא אליו אלוהים מתוך הסנה
ויאמר: משה משה
ויאמר הנני:

ויאמר ה' ראה ראיתי את עני עמי
אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי
מפני נוגשיו כי ידעתי את מכאוביו
ועתה לכה ואשלחך אל פרעה
והוצא את עמי בני ישראל -

ממצרים

ויאחר באו משה ואהרן ויאמרו
אל פרעה:

שלח את עמי

ויכבד לב פרעה ולא שלח את
העם. ויאמר משה לפרעה: עודך
מסתולל בעמי לבלתי שלחם?

שלח את עמי

בפעם הזאת אני שולח את
כל מגפותי אל לבך ובעמך
בעבור הרע.

שלח את עמי

שירה – ציבור: שלח את עמי....

פקד פקדתי אתכם ואת העשוי
לכם במצרים. וגאלתי אתכם
בזרע נטויה ובשפטים גדולים.

אלו עשר המכות שהביא הקב"ה
על המצרים במצרים

דם. צפורדע.
כינים. ערוב.
דבר. שחין.
ברד. ארבה.
חשך:
מכת: בכורות

שירת מקהלה: היום אתם יוצאים בחדש
האביב.

ויהי בחצי הלילה

וה' הכה כל בכור בארץ מצרים
מבכור פרעה היושב על כסאו
עד בכור השבי אשר בבית הבור.

ויקם פרעה לילה

הוא וכל עבדיו וכל ארץ מצרים
ותהי צעקה גדולה בארץ מצרים
כי אין בית אשר אין שם מת.

ויקרא פרעה

למשה ולאהרן לילה ויאמר:
קומו צאו מתוך עמי.

החדש הזה לכם

ראש חדשים, ראשון הוא לכם לחדשי השנה.
ויקחו להם איש שה לבית אבות, שה לבית,
וככה תאכלו אותו: מתניכם חגורים,
נעליכם ברגליכם, ומקלכם בידכם.
ואכלתם אותו בחפזון.
מקהלה: היום אתם יוצאים.....

וישא העם את בצקו

בטרם יחמץ משארותם צרורות בשמלותם
על שכמם: ויאפו את הבצק אשר הוציאו
ממצרים עוגות מצות, כי לא חמץ, כי
גורשו ממצרים ולא יכלו להתמהמה;
וגם צדה לא עשו להם.

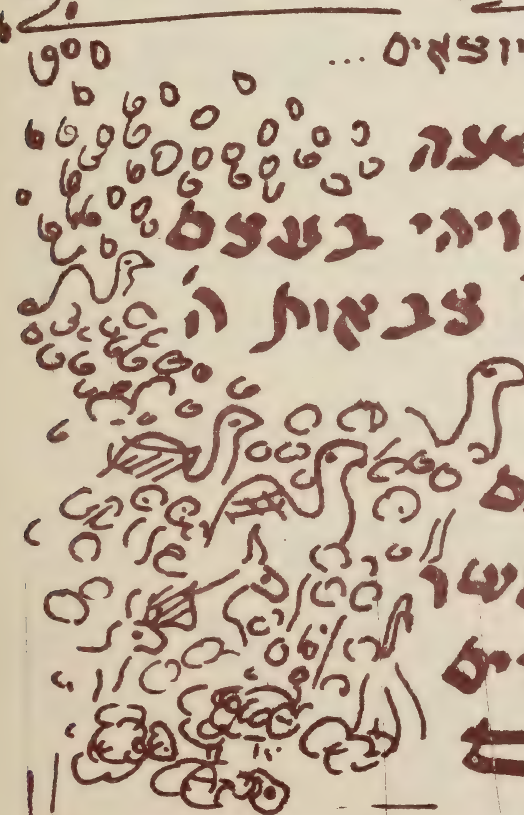

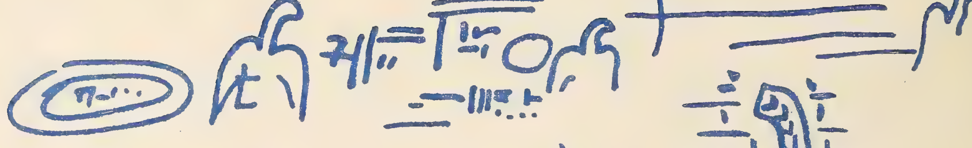
ויסעו

בני ישראל
מרעמסס סכותה
כשש מאות אלף רגלי
הגברים לבד מטף
וגם ערב רב עלה אתם
וצאן ובקר ומקנה
כבד מאד.

שירת מקהלה: היום אתם יוצאים...

ויהי מקץ שלושים שנה
וארבע מאות שנה ויהי בעצם
היום הזה יצאו כל צבאות ה׳
מארץ מצרים:
ויאמר משה אל העם
זכור את היום הזה אשר
יצאתם מארץ מצרים
מבית עבדים

ויהי בשלח פרעה את העם ולא
נחם אלהים דרך ארץ פלישתים כי קרוב
הוא כי אמר אלהים :

פן ינחם העם בראותם מלחמה
ושבו מצרימה :

ויסב אלהים את העם דרך
המדבר ים-סוף..

ויוגד למלך מצרים כי ברח
העם ויהפך לב פרעה ועבדיו
אל העם ויאמרו :

מה זאת עשינו כי שלחנו את
ישראל מעבדנו :
וירדפו מצרים אחריהם וישיגו אותם חונים
על הים
וחמושים עלו בני ישראל
מארץ מצרים.

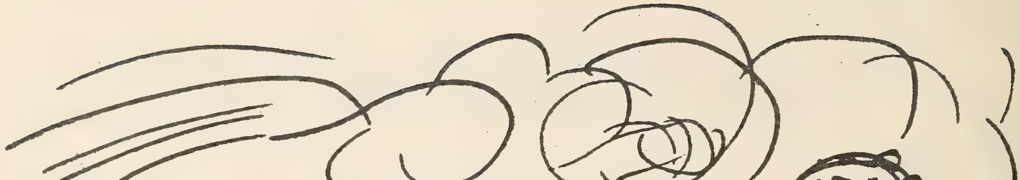

שירה:
זכור את היום ....

ויט

משה את ידו על הים ויולך
ה' את הים ברוח קדים
עזה כל הלילה וישם את
הים לחרבה ויבקעו המים.
ויבאו בני ישראל בתוך הים
ביבשה והמים להם חומה מימינם
ומשמאלם:
וירדפו מצרים ויבאו אחריהם כל
סוס פרעה רכבו ופרשיו אל תוך הים.
וינער ה' את מצרים בתוך הים
וישבו המים ויכסו את הרכב
והפרשים .... לא נשאר בהם
דבר. ובני ישראל יוצאים
ביד רמה.

ותקח מרים הנביאה
אחות אהרן את התוף
בידה-ותצאנה כל הנשים
אחריה בתופים ובמחולות
-אשירה לה' כי גאה
גאה-סוס ורכבו
רמה בים.

שירה: אשירה לה' ......

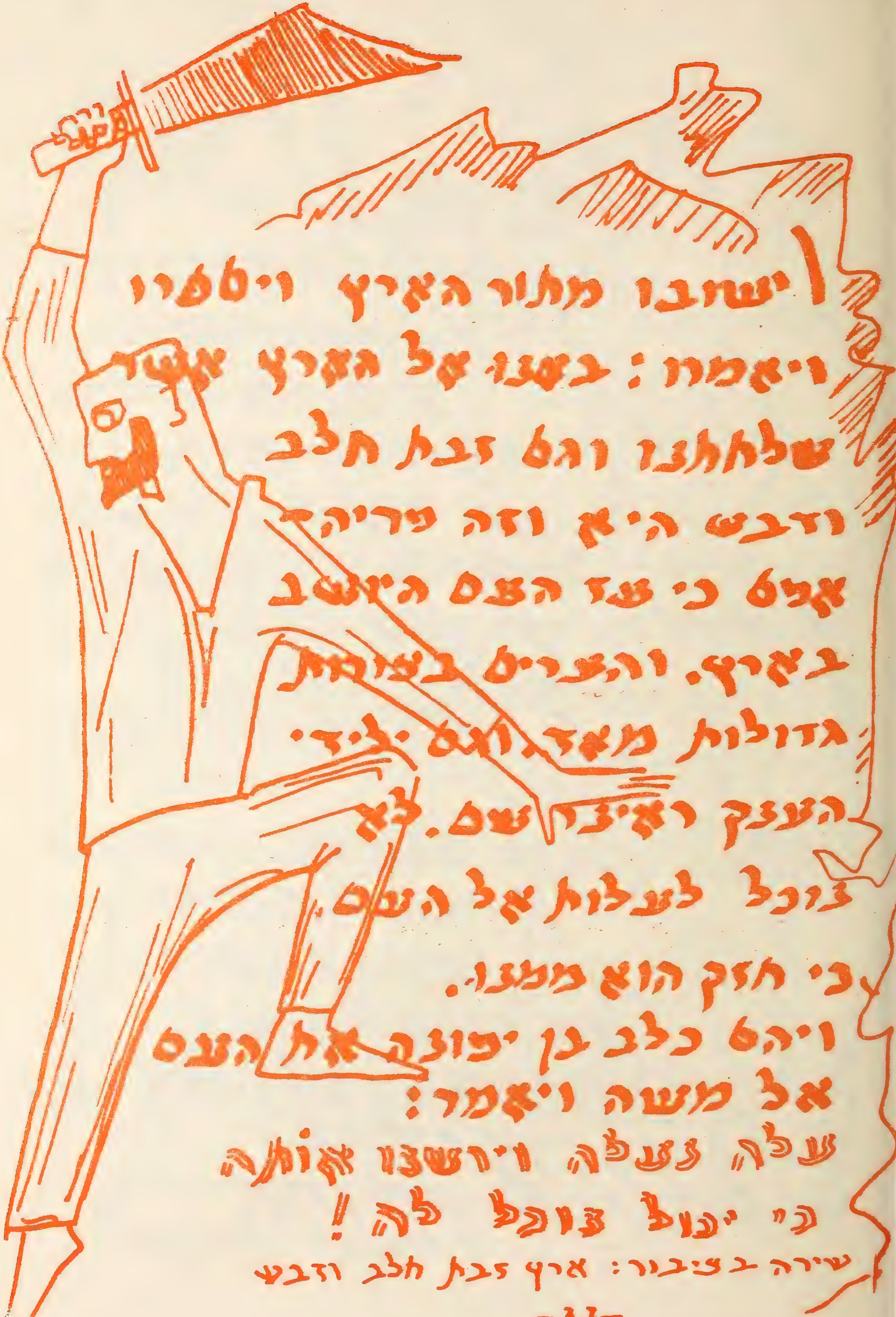
שלשת
ימים במדבר ולא
מצאו מים ויצמא העם.
וילונו העם על משה
לאמר: מה נשתה?
מי יאכילנו בשר.
זכרנו את הדגה אשר
נאכל במצרים חנם, את
הקשאים ואת האבטיחים
ואת החציר ואת הבצלים
ואת השומים -
ועתה נפשנו יבשה.

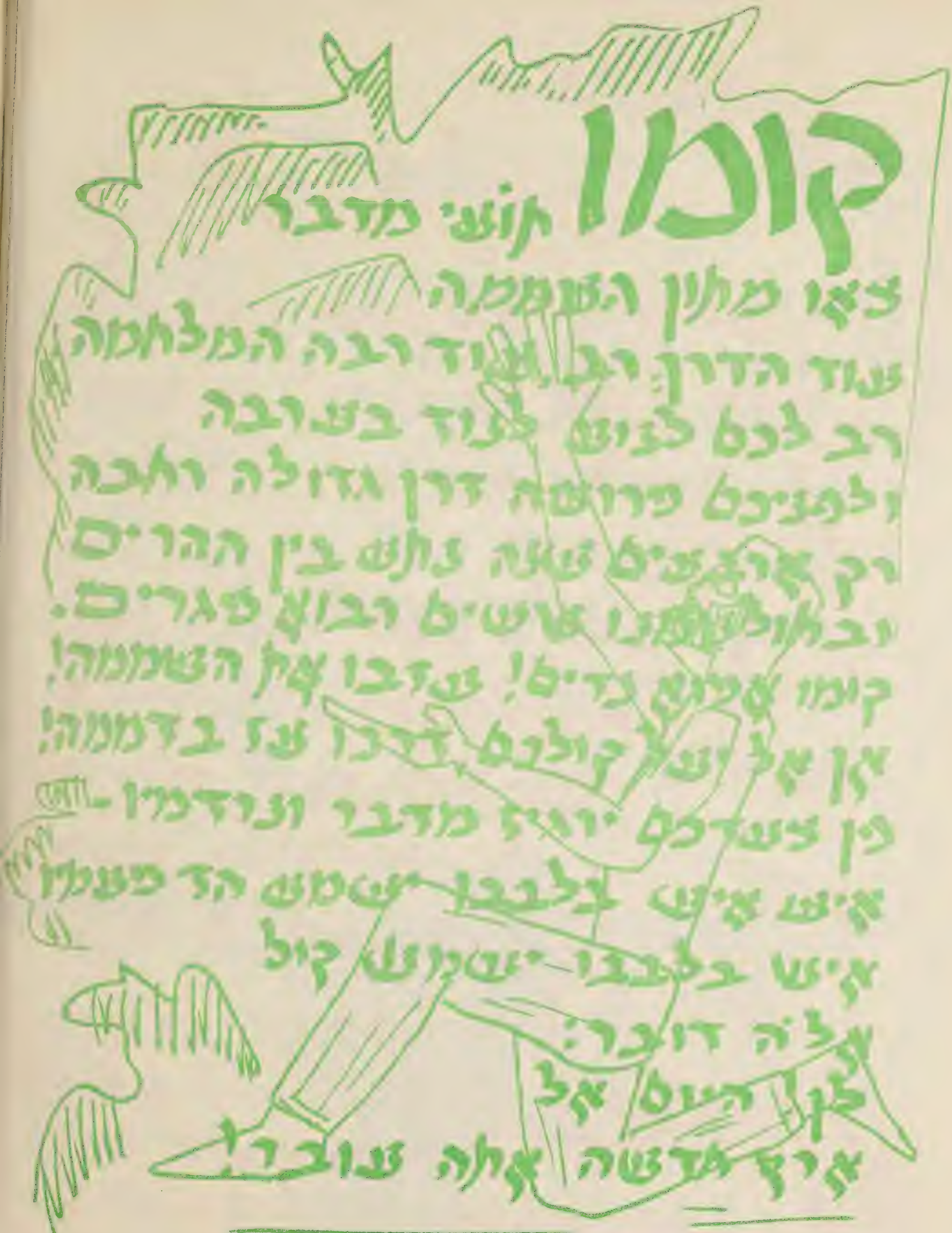
וילכו בני ישראל ארבעים שנה
במדבר.

וישלח משה אנשים לתור את ארץ
כנען. ויאמר אליהם: עלו זה בנגב
ועליתם את ההר, וראיתם את הארץ
מה היא, ואת העם הישב עליה
החזק הוא, הרפה, המעט הוא אם
רב; ומה הארץ אשר הוא ישב
בה - הטובה היא אם רעה, ומה
הערים אשר הוא יושב בהנה —
הבמחנים אם במבצרים, ומה
הארץ - השמנה היא אם רזה —
היש בה עץ אם אין. והתחזקתם
ולקחתם מפרי הארץ.
והימים ימי בכורי ענבים!

ויעלו ויתורו את הארץ ממדבר
צין ועד רחוב, לבא חמת.
ויבואו עד נחל אשכול
ויכרתו משם זמורה
ואשכול ענבים אחד
וישאוהו במוט בשנים,
ומן הרמונים
ומן התאנים.

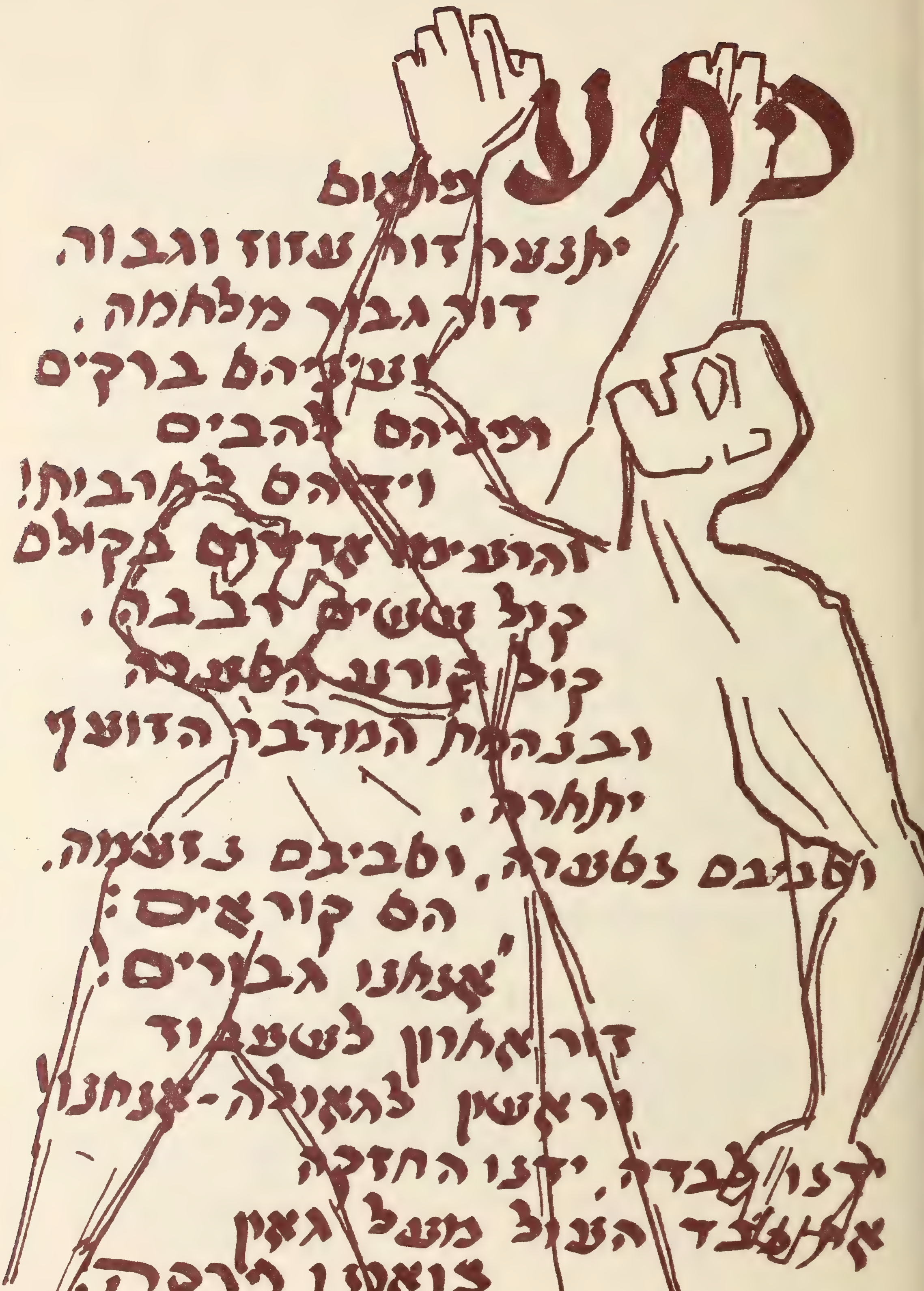

ישובו מתור הארץ ויספרו
ויאמרו: באנו אל הארץ אשר
שלחתנו וגם זבת חלב
ודבש היא וזה פריה.
אפס כי עז העם היושב
בארץ. והערים בצורות
גדולות מאד. וגם ילידי
הענק ראינו שם. לא
נוכל לעלות אל העם
כי חזק הוא ממנו.
ויהס כלב בן יפונה את העם
אל משה ויאמר:
עלה נעלה וירשנו אותה,
כי יכול נוכל לה!
שירה בציבור: ארץ זבת חלב ודבש

קומו חוצבי מדבר

צאו מתוך השממה
עוד הדרך רבה עוד רבה המלחמה
רב לכם לגוע עוד בערבה
ולפניכם פרושה דרך גדולה ורחבה
רק אנשים עשה נחוש בין ההרים
ובחולותינו אישים רבוא מגרים.
קומו אנשים גדים! עדבו את השממה!
און אל ישא קולכם דרכו עז בדממה!
פן עשרכם יורש מדבר ונרדמין –
איש איש בלבבו ישמע הד פעמון
איש בלבבו ישמע קול
עליה דובר:
בין היום אל
ארץ מדשא אלה עוברי.

פתע

פתאום
יתנער דור עזוז וגבורה,
דור גבור מלחמה.
עיניהם ברקים
ופניהם להבים
וידיהם כחרבות!
והרעימו אדירים בקולם
קול נושאי הצבא.
קול קורע הסערה
ובנהמת המדבר הדועך
יתחרה.
וסביבם בסערה. וסביבם בזעמה.
הם קוראים:
"אנחנו גבורים!
דור אחרון לשעבוד
ראשון לגאולה - אנחנו!
ידנו לבדה. ידנו החזקה
את שעבוד העול מעל גאון
צוארנו פרקה.

שירה בציבור:

בצאת ישראל ממצרים
בית יעקב מעם לועז
היתה יהודה לקדשו
ישראל ממשלותיו
הים ראה וינס
הירדן יסב לאחור
ההרים רקדו כאילים
גבעות כבני-צאן.
מה לך הים כי תנוס
הירדן תסב לאחור
ההרים תרקדו כאילים
גבעות כבני-צאן.
מלפני ה' חולי ארץ
מלפני אלוה יעקב.

פסח

היה קים - על שום מה? על שום
שפסח הקב"ה על בתי אבותינו
במצרים!

מצה

זו שאנו אוכלים - על שום מה? על
שום שלא הספיק בצקם של אבותנו
להחמיץ.

מרור

זה שאנו אוכלים - על שום מה? על
שום שמררו המצרים את חיי
אבותינו במצרים.

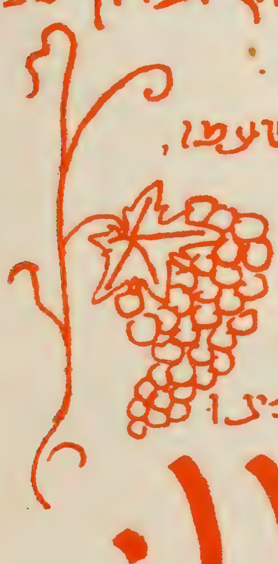
שירת מקהלה: הא לחמא עניא......

הננו מוכנים ומזומנים לקיים מצוות כוס שלישית

ולצרון סעודת הפסח כהלכתה

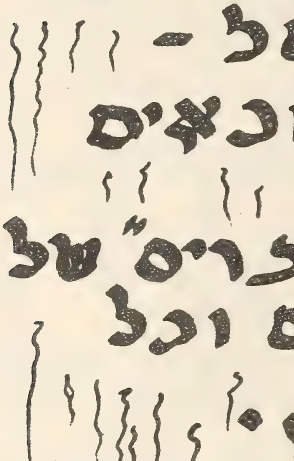

גשם שדי ברוך הוא וברוך שמו
חסד רטוב משמים.
הודו ללחם כי טוב טעמו,
שירו תודה למים.
ערכו השולחן
הסבו יחד אבות ובנים
ברכו ליוצר את יזע כפינו

בתאבון.

בכל מערכות
האנושות לחרות
- עם ה״ינו.
בכל שדה קטל -
של מדוכאים
בכל "יציאות מצרים" של
כל העמים וכל
הדורות.

נתלקחה תבל-ומלואה
בסערת מלחמה.
פריצי-אדם נעורו; יד
שטנים היתה בם
להצית שנאת ישראל
להשמיד עם עולם.

זכור את אשר עשה
לך עמלק בדרך צאתכם
ממצרים

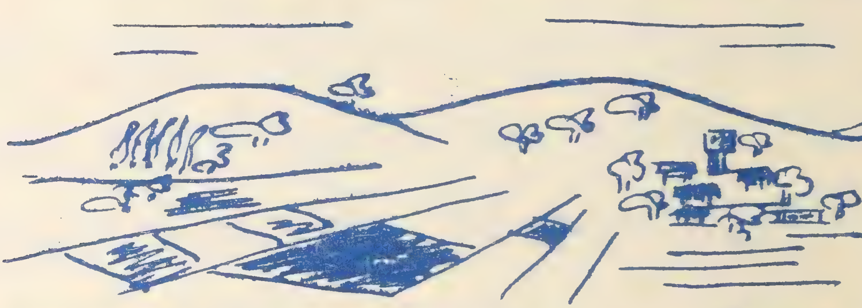
שפוך

חמתך אל-הגויים אשר
לא ידעוך ועל ממלכות
אשר בשמך לא קראו:
כי אכל את יעקב ואת
נוהו השמו:
שפוך עליהם זעמך וחרון
אפך ישיגם: תרדוף באף
ותשמידם מתחת שמי ה׳.

שירת מקהלה: והציור מצטרף.

והיא שעמדה

לאבותינו ולנו.
שלא אחד בלבד עמד עלינו
לכלותינו. אלא שבכל
דור ודור עומדים עלינו
לכלותינו והקדוש ברוך
הוא מצילנו מידם.

בכל דור ודור חיב אדם
לראות עצמו כאלו הוא
יצא ממצרים.

ויהי בישראל לאחרונה יד חומסי
עמים וזדים; ויעקר מעל אדמתו
וידד מארץ לארץ - והוא בזוי ושסוי,
שנוא ומרודף, כלוא במיצר גיטאות.
וימת בו רחש האהבה לאדמה, לחי,
ולצמח, ולא ידע ריח קמה ויתנכרו
לו זיו אביב ומרחב שדות
ויישן חלום מולדת בלבבו.

ויקומו מתי מעט ויעפילו ארצה
ישראל: ונעל אחריהם - חלוצים
לשממה להפריחה ולבנות בה
בית לעם יתום ומנודה.
ונדע עמל זורעים ורנת קוצרים
ונלמד ידינו קשת לעמוד
בפני צר.

לכו ונבנה את חומת
ירושלים
ולא נהיה עוד חרפה.
והיו לנו הלילה משמר
והיום למלאכה:

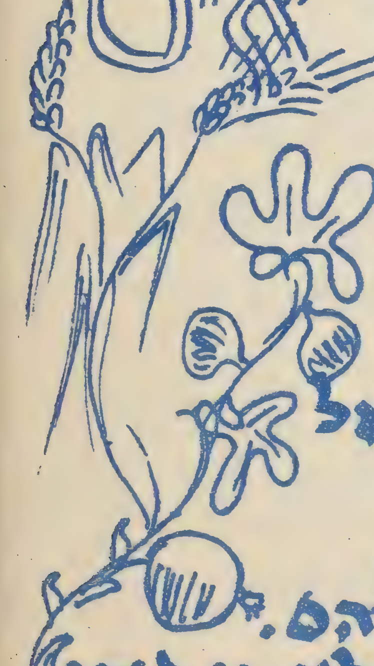
על הר גבוה עלי לך מבשרת
ציון הרימי בכח קולך מבשרת
ירושלים הרימי אל תיראי:
הנני מביא אותם מארץ צפון
וקבצתים מירכתי ארץ
בם עור ופסח הרה וילדה
יחדיו קהל גדול ישובו הנה.

שירת מקהלה:

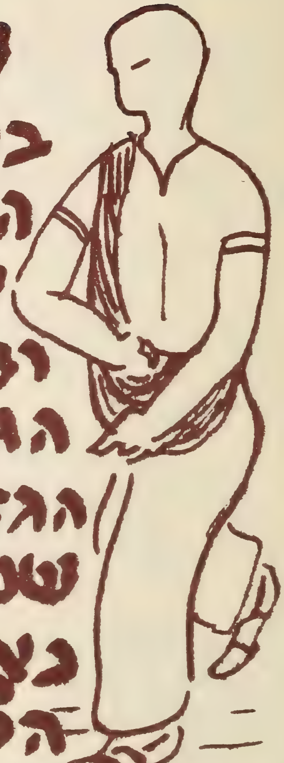
זה היום קוינו לו
עורי, עורי!
התנערי מעפר קומי,
לבשי בגדי תפארתך,
קומי, אורי, בת ציון
עורי, עורי!

הנה ימים באים

ונגש חורש בקוצר
ודורך ענבים במושך הזרע
והטיפו ההרים עסיס
וכל הגבעות תתמוגגנה
ושבתי את שבות עמי ישראל
ובנו ערים נשמות וישבו
ונטעו כרמים ושתו יינם
ועשו גנות ואכלו את פריהם.
ונטעתים על אדמתם ולא ינתשו
עוד מעל אדמתם.

שירה בציבור: והטיפו ההרים עסיס ....

שיר-המעלות

בשוב ה' את שיבת ציון
היינו כחולמים-אז ימלא
שחוק פינו ולשוננו
רנה - אז יאמרו בגוים
הגדיל ה' לעשות עם אלה
הגדיל ה' לעשות עמנו היינו
שמחים. שיבה ה' את שבותנו
כאפיקים בנגב.
הלוך ילך
ובכה נושא
משך הזרע.
בוא יבוא
ברנה נושא
אלומותיו.

הננו מוכנים
ומזומנים לקיים
מצות כוס רביעית

לחיים!

שממה חשופה מול שרב.

לחיים!

הבן הצוער את הצו.

לחיים

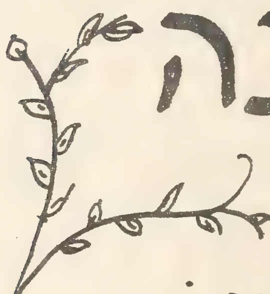
הבנין, השלום, השלוה.

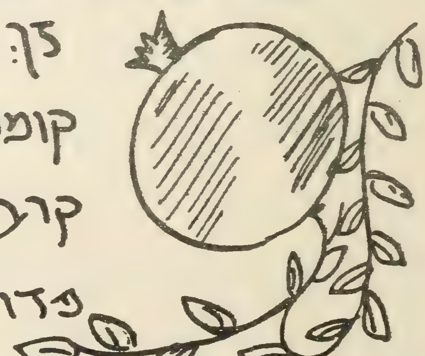
לחיים

הצמח, הפריון, התנובה.

חסל סדור פסח
כהלכתו ככל
משפטו וחקתו
כאשר זכינו לסדר
אותו כן נזכה
לעשותו.

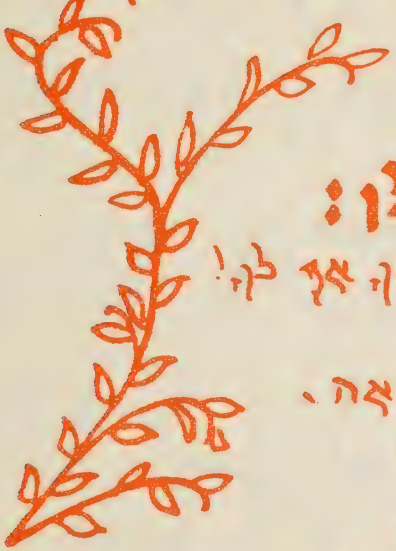

זך שוכן מעונה
קומם עדת קהל מי מנה
קרב נהל נטעי כנה
פדוים לציון ברנה.

שירה כללית של כל הציבור:

אליהו הנביא, אליהו התשבי, אליהו הגלעדי
במהרה יבוא אלינו עם משיח בן דוד.

אדיר במלוכה
בחור כהלכה
גדודיו יאמרו לו:

לך ולך! לך כי לך! לך אף לך!
לך ה' הממלכה.
כי לו נאה כי לו יאה.

יחיד במלוכה
כביר כהלכה
למודיו יאמרו לו: לך ולך......

תקיף במלוכה
תומך כהלכה
תמימיו יאמרו לו: לך ולך......

כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון
ההרים והגבעות יפצחו רנה
ושאבתם מים בששון ממעיני
הישועה. צהלי ורני יושבת
ציון הללויה.

עזי וזמרת יה
ויהי לי לישועה.

קרב יום אשר הוא לא יום
ולא לילה.
רם הודע כי לך היום אף לך הלילה.
שומרים הפקד לעירך
כל היום וכל הלילה.
תאיר כאור יום חשכת לילה.

פתחו לי שערי צדק אבא בם
אודה יה זה השער לה' צדיקים
יבואו בו.

חד-גדיא, חד-גדיא
חד-גדיא

דזבן אבא בתרי זוזי
חד גדיא. חד גדיא.

ואתא שונרא ואכלה לגדיא......
ואתא כלבא ונשך לשונרא......
ואתא חוטרא והכה לכלבא......
ואתא נורא ושרף לחוטרא......
ואתא מיא וכבא לנורא........
ואתא תורא ושתה למיא.........
ואתא שוחט ושחט לתורא.........
ואתא מלאך המות ושחט לשוחט....
ואתא הקדוש ברוך הוא ושחט
למלאך המות דשחט לשוחט, דשחט לתורא,
דשתא למיא, דכבא לנורא, דשרף לחוטרא,
דהכא לכלבא, דנשך לשונרא, דאכלה לגדיא, דזבן
אבא **חד-גדיא, חד גדיא.**

אחד מי יודע! אחד אלהינו שבשמים
ובארץ.
שנים מי יודע! שני לוחות-הברית.
שלשה מי יודע! שלושה אבות.
ארבעה מי יודע! ארבע אמהות.
חמישה מי יודע! חמישה חומשי תורה.
שישה מי יודע! ששה סדרי משנה.
שבעה מי יודע! שבעה ימי שבתא.
שמונה מי יודע! שמונה ימי מילה.
תשעה מי יודע! תשעה ירחי לידה.
עשרה מי יודע! עשרה דבריא.
אחד-עשר מי יודע! אחד עשר כוכביא.
שנים-עשר מי יודע! שנים עשר שבטיא.
שלושה עשר מי יודע! שלושה עשר
מדיא.
אחד אלהינו שבשמים ובארץ.

ועדת-תרבות
קבוצת נחל-עוז
נדפס בתשכ"ב
נכתב ועוטר ע"י פ צלה